

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/19/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119413207
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:6119413207.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Miroslavy Saxovej v spore žalobcov: X./ Y. X., A.. X.X.XXXX, S. W. O. XXX/X, W., X./ U. X., A.. X.X.XXXX, S. W. Na O. XXXX/XXA, W., X./ U. X., A.. XX.X.XXXX, S. W. O. XXX/X, W., proti žalovanému: Slovenský zväz moderného päťboja, IČO: 30 788 714, so sídlom Junácka 6, Bratislava, zast. Hudec s.r.o., IČO: 36 855 260, so sídlom Lazaretská 23, Bratislava, o zaplatenie 2.000 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 7.12.2023, č. k. B3-11C/4/2020-190, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a III.
p o t v r d z u j e.

II. Žalobcom 1./ až 3./ p r i z n á v a voči žalovanému spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. V poradí druhým napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi (U. X.Y. F., A.. XX.X.XXXXX, N.. XX.X.XXXX, A. S. W. W. - X. P.) do troch dní od právoplatnosti rozsudku istinu vo výške 1.600 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. od 28.10.2019 do zaplatenia (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60 % (výrok III.).

2. Svoje rozhodnutie s odkazom na ust. § 6 ods. 1 písm. e), ods. 2, 3, § 12 ods. 1, 6, 7 zák. č. 440/2015 Z. z. o športe v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „zák. o športe“) a vykonané dokazovanie odôvodnil opodstatnenosťou nároku žalobcu ako kontrolóra žalovaného na zaplatenie odmeny za výkon kontrolnej činnosti v období od 1.5.2018 do 31.12.2018. Úvodom poukázal na to, že po zrušení prvého meritorneho rozhodnutia a vrátení veci na ďalšie konanie a rozhodnutie uznesením odvolacieho súdu zo dňa zo dňa 3.8.2023, č. k. 3Co/53/2022-175, v ktorom bola okrem iného vytknutá nepresnosť pri vymedzení predmetu konania, žalobca ozrejmil, že žalobou sa domáha priznania odmeny za obdobie od 1.5.2018 do 31.12.2018, ktorá mu bola schválená uznesením Konferencie zo dňa 13.4.2018 a súčasne upravil žalobný petit v časti požadovaného úroku z omeškania, zmenu ktorého súd prvej inštancie pripustil na pojednávaní konanom dňa 16.11.2023. V teoretickej rovine súd prvej inštancie poukázal na to, že predmetom úpravy pracovnoprávných noriem nie je každá práca, ale len závislá práca. Aj výkon kontrolóra môže byť považovaný za závislú prácu len v tom prípade, pokiaľ spĺňa všetky definičné znaky závislej práce v zmysle ust. § 1 ods. 2 Zákonníka práce (závislá práca je vykonávaná vo vzťahu nadriadenosti zamestnávateľa a podriadenosti zamestnanca, osobne zamestnancom pre zamestnávateľa, podľa jeho pokynov, v jeho mene a v pracovnom čase určenom zamestnávateľom). Akákoľvek iná práca v oblasti športu nemôže byť predmetom pracovného práva. Prijatím zákona o športe

došlo k vymedzeniu statusu profesionálnych športovcov, ale aj športových odborníkov. Práve v súvislosti s definovaním športových odborníkov zákon o športe upravil, že športový odborník svoju činnosť môže vykonávať ako podnikanie, na základe zmluvy o výkone činnosti alebo na základe pracovnoprávneho vzťahu, ako dobrovoľník, či bez zmluvy. Ak by sa konštatovalo, že športová činnosť profesionálnych športovcov v kolektívnych športoch spĺňa znaky závislej práce podľa Zákonníka práce, pri športovom odborníkovi, konkrétne kontrolóvi tomu tak podľa prvoinštančného súdu nie je. V prípade, že športový odborník uzatvoril zmluvu o výkone činnosti športového odborníka (dvojstranný právny úkon), čo sa v prejednávacom prípade nestalo, zákon o športe v ust. § 49a upravuje náležitosti tejto zmluvy. Podľa tohto ustanovenia sa na právne vzťahy pri vykonávaní činnosti športového odborníka podľa zmluvy o výkone činnosti športového odborníka primerane vzťahujú ust. § 119 ods. 1, šiestej časti a § 223 ods. 3 až 5, § 224, § 225 Zákonníka práce a zmluvný vzťah založený zmluvou o výkone činnosti športového odborníka sa považuje za iný pracovnoprávny vzťah. Treba však konštatovať, že v prejednávacom prípade nebol dvojstranný právny úkon uzatvorený, keďže žalobca odmietol uzatvoriť zmluvu o výkone činnosti športového odborníka a činnosť kontrolóra vykonával bez zmluvy. Po spresnení žalobného návrhu pritom bolo nepochybné, že žalobca sa domáhal zaplatenia odmeny schválenej Konferenciou, a to uznesením zo dňa 13.4.2018. Za nesporné súd prvej inštancie považoval, že Konferencia Slovenského zväzu moderného päťboja je podľa čl. 6 Stanov Slovenského zväzu moderného päťboja (č. I. 29 spisu) najvyšším orgánom zväzu. Sporným nebolo ani to, že žalobca bol dňa 11.3.2017 Konferenciou zvolený za kontrolóra, čo vyplýva aj z bodu B. 3. uznesenia Konferencie zo dňa 11.3.2017. Nesporným bolo aj to, že Konferencia dňa 13.4.2018, ako najvyšší orgán zväzu, schválila výšku odmeny, a to 200 eur mesačne na základe dohody s platnosťou od 1.5.2018 do 31.12.2018, čo vyplýva z bodu A.8. uznesenia Konferencie z 13.4.2018. Spornou bola v konaní otázka, či bolo povinnosťou uzatvorenie zmluvy o výkone činnosti športového odborníka. Žalobca tvrdil, že uzatvorenie zmluvy nie je potrebné, žalovaný trval na uzatvorení písomnej zmluvy a z jej neexistencie odvodzoval predčasnosť podanej žaloby. V súvislosti s vyriešením tejto otázky súd prvej inštancie poukázal na ust. § 6 ods. 1 zák. o športe, podľa ktorého sa kontrolór považuje za športového odborníka. Predmetné ustanovenie upravuje, že športový odborník podľa odseku 1 písm. a) až d) vykonáva činnosť športového odborníka rôznymi spôsobmi, a to ako podnikanie, na základe zmluvy o výkone činnosti športového odborníka, na základe pracovnoprávneho vzťahu alebo obdobného pracovného vzťahu, ako dobrovoľník alebo bez zmluvy. Zákonodarca nešpecifikoval ako vykonáva svoju funkciu (nie činnosť) kontrolór športovej organizácie, funkcionár športovej organizácie a dopingový komisár, ktorí sú tiež v zmysle zákona považovaní za športových odborníkov. Podľa názoru prvoinštančného súdu zákon nešpecifikoval, že všetci športoví odborníci musia mať uzatvorenú zmluvu, ale naopak uvádza aj iné spôsoby výkonu činnosti, a je len logické, že v prípade výkonu funkcie kontrolóra nie je potrebné uzatvorenie zmluvy o výkone činnosti športového odborníka, nakoľko funkcia nie je viazaná na existenciu zmluvy, ale na splnenie zákonných predpokladov definovaných v ust. § 11 zák. o športe. Nič na tom nemení ani existencia ust. § 49a zákona o športe, ktoré upravuje zmluvu o výkone činnosti športového odborníka. Predmetné ustanovenie účinné od 30.12.2017 (kedy nadobudla účinnosť novela zákona o športe - zák. č. 335/2017 Z. z.) iba precizuje práve zmluvu o výkone činnosti športového odborníka, ako jeden zo spôsobov výkonu činnosti športového odborníka, ktoré sú ustanovené v § 6 zák. o športe, a podľa ktorého je zmluva iba jedným z piatich možností, ako môže športový odborník vykonávať svoju činnosť. Naďalej však platí, že jedným z možností výkonu činnosti športového odborníka je aj činnosť bez zmluvy. V ďalšom poukázal na to, že podmienky na výkon funkcie kontrolóra sú upravené v § 11 zák. o športe, pričom za kontrolóra môže byť zvolená alebo inak ustanovená fyzická osoba, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, je bezúhonná a spĺňa kvalifikačné predpoklady. Kontrolór stráca spôsobilosť na výkon funkcie, ak prestane spĺňať podmienky alebo nepreukáže odbornú spôsobilosť. Zákonodarca sa nezmieňuje o existencii zmluvy ako podmienky na výkon funkcie kontrolóra. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že na vznik funkcie a ani na povinnosť uhradiť žalobcovi zákonné nároky nebola potrebná existencia písomnej zmluvy, ale postačovalo rozhodnutie najvyššieho orgánu športovej organizácie v zmysle ust. § 12 ods. 7 zák. o športe. Možnosť uhradiť žalobcovi odmenu vyplýva práve z ust. § 12 ods. 7 zák. o športe, podľa ktorého za výkon funkcie môže byť kontrolóvi vyplácaná náhrada za stratu času a odmena, ktorej výšku alebo spôsob jej určenia schvaľuje najvyšší orgán športovej organizácie. Nebolo sporným, že najvyšší orgán žalovaného schválil žalobcovi odmenu a jej výšku, a to 200 eur mesačne s platnosťou od 1.5.2018 do 31.12.2018, čo bolo nesporné. Súd preto žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 1.600 eur (8 mesiacov od 1.5.2018 do 31.12.2018 x 200 eur). O uplatnenom príslušenstve pohľadávky súd prvej inštancie rozhodol podľa § 517, § 563 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Vychádzal z toho, že splatnosť odmeny nebola dohodnutá a ani ustanovená právnym predpisom. V konaní bolo preukázané, že žalobca vyzval žalovaného k zaplateniu

odmeny listom zo dňa 18.10.2019, ktorý bol žalovanému doručený dňa 22.10.2019, a ktorý obsahoval výzvu na zaplatenie do 5 dní. Do omeškania sa žalovaný dostal po márnom uplynutí 5 dní odo dňa doručenia výzvy, t. j. dňa 28.10.2019, od dátumu ktorého súd prvej inštancie žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 5 % ročne a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. Ako nedôvodnú vyhodnotil žalovaným vznesenú námietku premlčania úrokov z omeškania, keď žalobca si žalobou podanou dňa 28.10.2019 uplatnil zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne od 30.11.2018. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 CSP. Vzhľadom k tomu, že žalobca mal v konaní čiastočný úspech (1.600 eur z požadovaných 2.000 eur), v rozsahu 80 %, priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60 %.

3. Proti výrokom I. a III. uvedeného rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť tak, že súd žalobu zamietne za súčasného priznania nároku na náhradu trov konania žalovanému. Namietal, že záver súdu prvej inštancie, že najvyšší orgán športovej organizácie žalovaného schválil odmenu žalobcovi vo výške 200 eur mesačne s platnosťou od 1.5.2018 do 31.12.2018, odporuje vykonaným dôkazom. Konferencia SZMP totiž dňa 13.4.2018 najskôr v bode A7 schválila Smernicu o poskytovaní odmeny a náhrad kontrolórovi SZMP a až následne v bode A8 schválila výšku odmeny pre kontrolóra vo výške základnej mzdy 200 eur vyplácanej mesačne na základe dohody s platnosťou od 1.5.2018 do 31.12.2018. Ide pritom o skutkové zistenie, ktoré spochybnil už aj odvolací súd, keď v ods. 29. odôvodnenia uznesenia zo dňa 3.8.2023, č. k. 3Co/53/2022-175 uviedol: „Odvolací súd považoval za dôvodnú aj námietku žalovaného, že súd poprel oprávnenie najvyššieho orgánu športovej organizácie stanoviť podmienky pre vyplatenie, či vyplácanie odmeny, resp. nezohľadnil a nevyhodnotil celý obsah rozhodnutia Konferencie z 13.4.2018, čím dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu o obsahu rozhodnutia o priznaní odmeny žalobcovi.“ Smernica o poskytovaní odmeny a náhrad kontrolórovi SZMP pritom v čl. III. ods. 2 uvádza, že „odmena kontrolóra je vyplácaná mesačne podľa rozhodnutia Konferencie SZMP bezhotovostne na bankový účet kontrolóra nasledovne- zmluvou o výkone funkcie športového odborníka, alebo dohodou o vykonaní práce s dobou na jeden kalendárny rok. Rozhodnutím Konferencie SZMP zmluva, dohoda môže byť predlžovaná na jeden rok opakovane. Z uvedeného potom vyplýva, že odmena 200 eur mesačne bola žalobcovi priznaná ako mzda- príjem, ktorý je potrebné podriaďiť zrážkam v zmysle predpisov sociálneho poistenia a dane zo závislej činnosti obdobne, ako sa účtuje a vypláca napr. odmena štatutárneho orgánu/ člena štatutárneho orgánu, ak je vyplácaná pravidelne na mesačnej báze, vždy až po tom, ako dôjde k uzavretiu „dohody“- keď rozhodnutie Konferencie výplatu podmieňuje „na základe dohody“. Vznik nároku na odmenu kontrolóra teda už Konferencia SZMP podmienila uzavretím písomnej zmluvy. Zmluva o výkone funkcie športového odborníka ako aj dohoda o vykonaní práce si pritom vyžadujú písomnú formu. Zdôraznil, že žalobca v replike poprel skutkové tvrdenia o schválení Smernice a obsahu schválenej odmeny, no na podklade dupliky podloženej dôkazmi už neprodukoval na svoju obranu žiadne ďalšie relevantné prostriedky procesného útoku, čo konštatoval aj súd prvej inštancie v ods. 9. a 10. rozsudku. Žalovanému sa javí, že v súvislosti s druhým rozsudkom súd prvej inštancie nepostupoval v zmysle § 391 ods. 2 CSP, čo zakladá aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Za odporujúci princípom záväzkového právneho vzťahu označil záver prvoinštančného súdu, že žalobca vykonával funkciu kontrolóra bez zmluvy, lebo uzavretie písomnej zmluvy odmietol. Medzi fyzickou osobou- kontrolórom a právnickou osobou- športovou organizáciou, t. j. medzi dvoma osobami musí bezpochyby existovať zmluvný vzťah, ktorý musel byť založený už dňa 11.3.2017, kedy so súhlasom žalobcu bol tento žalovaným ustanovený do funkcie kontrolóra a činnosť kontrolóra i vykonával. Činnosť športového odborníka vykonávaná bez „zmluvy“ tak, ako ju formuloval zákonodarca v § 6 ods. 3 písm. e) zák. o športe, by totiž mohla byť len činnosť samotného športového odborníka so sebou alebo proti vôli druhej/ druhých osôb, čo si ťažko možno predstaviť. Vo všetkých ostatných prípadoch, ale nutne zmluva vzniká. Ak by tomu tak nemalo byť, musel by nárok žalobcu mať povahu nároku z deliktu alebo quasi deliktu, čo žiadna zo sporových strán a ani súd prvej inštancie netvrdili. Záver prvoinštančného súdu, že žalobca vykonával činnosť kontrolóra bez zmluvy, je tak buď nesprávny, alebo mal tým súd na mysli, že žalobca vykonával funkciu bez písomnej zmluvy. Ust. § 6 ods. 3 písm. e) zákona o športe by malo byť vykladané ako „bez písomnej zmluvy“ a iný výklad by bol nelogický a v rozpore s princípmi záväzkového práva, nakoľko činnosť športového odborníka (tréner, rozhodca, funkcionár, dopingový kontrolór) je vždy činnosť vo vzťahu k iným osobám (športovcom, športovým organizáciám), t. j. dvoj alebo viacstranný právny úkon založený obvykle dobrovoľne na základe konsenzu strán. Súd prvej inštancie tak nesprávne právne posúdil a interpretoval ust. § 6 ods. 3 písm. e) zák. o športe.

4. V ďalšom žalovaný namietal porušenie práva na spravodlivý súdny proces spočívajúce v tom, že súd prvej inštancie priamo nezodpovedal žalovaným v obrane nastolené otázky a nezaoberal sa jeho procesnou obranou, v ktorej argumentoval tým, že nárok na zaplatenie odmeny nevznikol bez písomnej zmluvy, že najvyšší orgán SZMP bol oprávnený rozhodnúť o výške odmeny ako aj o spôsobe jej vyplatenia, t. j. že rozhodnutie Konferencie z 13.4.2018 je potrebné vykladať spoločne so Smernicou o poskytovaní odmeny a náhrad kontrolórovi SZMP ako stanovenie podmienky pre priznanie odmeny kontrolóra. V konaní tiež žalovaný argumentoval tým, že obsahom predmetného rozhodnutia Konferencie podmieňujúce vyplácanie mesačnej odmeny na základe dohody, resp. s označením ako „mzda“ bolo vo svojej podstate rozhodnutím o výške, keďže má ísť o príjem, ktorý je potrebné podriaďiť zrážkam v zmysle predpisov sociálneho poistenia a dane zo závislej činnosti, obdobne ako sa účtuje a vypláca napr. odmena štatutárneho orgánu/ člena štatutárneho orgánu, ak je vyplácaná pravidelne na mesačnej báze. Súd prvej inštancie vo vzťahu k týmto otázkam len stroho konštatoval, že činnosť kontrolóra nie je závislou prácou, čo nie je predmetom tohto sporu. Žalovaný však v konaní ani netvrdil, že by medzi kontrolórom a ním kontrolovanou športovou organizáciou mal byť vzťah podriadenosti kontrolóra ku športovej organizácii. Rozhodnutie preto v tejto časti označil ako nepreskúmateľné, čo zakladá odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Záverom zhrnul, že prvoinštančný súd na jednej strane akceptoval kompetenciu najvyššieho orgánu športovej organizácie rozhodovať o výške odmeny žalobcovi, no na druhej strane poprel jeho kompetenciu určovať aj podmienky pre jej vyplatenie či vyplácanie, t. j. nezohľadnil a nevyhodnotil celý obsah rozhodnutia Konferencie z 13.4.2018, čím dospel aj k nesprávnemu skutkovému zisteniu ohľadom obsahu rozhodnutia o priznaní odmeny žalobcovi, na vec nesprávne aplikoval ust. § 6 ods. 3 písm. e) a § 12 ods. 7 zák. o športe, jeho rozhodnutie tak vychádza aj z nesprávneho právneho posúdenia veci a z odôvodnenia jeho rozhodnutia nie je zrejme vysporiadanie sa s podstatnými žalovaným nastolenými otázkami.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny a riadne odôvodnený potvrdiť. Uviedol, že žalovaný v odvolaní prezentuje rovnakú argumentáciu ako v konaní pred prvoinštančným súdom za súčasného podsúvania poloprávd a zavádzania. Bol toho názoru, že súd prvej inštancie vecne správne závery aj náležite, zrozumiteľne a jasne odôvodnil a nespokojnosť žalovaného s jeho právnym názorom nie je dostatočným odvolacím dôvodom. Uviedol, že argumenty žalovaného uvedené v čl. III. odvolania si navzájom protirečia, sú tendenčné. Súhlasil s názorom prvoinštančného súdu, že funkciu kontrolóra je možné podľa § 6 ods. 3 písm. e) zák. o športe vykonávať aj bez zmluvy. Žalobca danú funkciu v rozhodnom období riadne vykonával, a preto mu prináleží priznaná a schválená odmena. Poukázal na to, že aj samotné zmluvné typy uvedené v smernici, na ktorú žalovaný odkazoval, priznávajú odmenu alebo mzdu v momente vykonania danej funkcie/ činnosti a nie momentom uzavretia zmluvy v písomnej forme. Ak žalovaný trval na uzavretí písomnej zmluvy (čo žalobca odmieta), tak mohol v prípade odmietnutia zo strany žalobcu tento odvolať z funkcie, čo nespravil z dôvodu, že jednou z kľúčových podmienok na to, aby bol žalovaný uznaný za národný športový zväz, a aby mohol poberať štátne príspevky, čo je hlavným a ťažiskovým príjmom žalovaného, je aby mal kontrolóra v zmysle § 12 zák. o športe. Dodal, že z dvoch zmluvných typov uvedených v smernici, je iba v jednom naviazaná platnosť zmluvy na písomnú formu, t. j. žalobca by stále mal možnosť vybrať si zmluvný typ, ktorý nevyžaduje písomnú formu alebo aspoň nesankcionuje nevyhotovenie písomnej formy jej neplatnosťou. Samotnú smernicu označil za nejasnú a nedostačujúcu. Z čl. III. bod 2. smernice nie je jasné, či v prípade zmluvy o výkone funkcie športového odborníka (daný zmluvný typ nie je zákonne upravený) myslí na zmluvu o výkone funkcie, t. j. mandátnu zmluvu v zmysle § 566 až § 576 Obchodného zákonníka, na zmluvu o výkone činnosti športového odborníka v zmysle § 49a zák. o športe (jediný zmluvný typ, ktorý upravuje mzdu je zmluva o výkone činnosti športového odborníka v zmysle predmetného ustanovenia, v ostatných zmluvných typoch sa hovorí o odmene) alebo o inomínátnu zmluvu v zmysle § 51 Občianskeho zákonníka. Ak mal žalovaný na mysli mandátnu zmluvu, tak smernica je nedostatočná v tom, že neupravuje schválenie znenia danej zmluvy Konferenciou žalovaného v zmysle § 66 ods. 6 OBZ a aj v danom prípade vzniká mandatárovi nárok na odmenu nie uzatvorením zmluvného typu v písomnej forme, ale riadnym vykonaním činnosti mandatára, a to bez ohľadu na to, či priniesla očakávaný výsledok alebo nie. Neuzatvorenie zmluvy v písomnej forme v danom zmluvnom type nespôsobuje neplatnosť zmluvného vzťahu. Ak žalovaný myslel na zmluvu podľa § 49a zák. o športe, tak odmena za činnosť žalobcu je splatná a musí byť vyplatená najneskôr do konca kalendárneho mesiaca, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom športový odborník činnosť pre športovú organizáciu vykonal. Daný zmluvný typ ustanovuje písomnú formu, avšak jej nedodržanie nesankcionuje neplatnosťou zmluvného vzťahu. Navyiac v tomto prípade by žalovaným priznaná odmena bola v rozpore s § 119 ods. 1 Zákonníka práce o minimálnej mzde, navyiac žalovaný priznal

žalobcovi odmenu, nie mzdu. Navyiac samotná argumentácia žalovaného je v tomto smere v rozpore so zámerom zákonodarcu pri skoncipovaní funkcie kontrolóra v zmysle zák. o športe. Ak žalovaný mal na mysli inominátnu zmluvu podľa § 51 OZ, tak daný zmluvný typ neupravuje písomnú formu a žalobca tak mohol odmietnuť uzavretie zmluvy v písomnej forme. Na vyplatenie odmeny v danom prípade by podľa žalobcu postačilo samotné priznanie odmeny na Konferencii žalovaného, čo vyplýva tak z prijatého uznesenia a zápisnice. Tendencnosť tvrdení žalovaného vyplýva aj zo skutočnosti, že žalovanému nevadilo, že v období od 11.3.2017 do 13.4.2018, kedy žalobca vykonával funkciu kontrolóra bez zmluvy a bez nároku na odmenu, nebola medzi nimi uzatvorená písomná zmluva a na tejto začal trvať až v momente, kedy si žalobca nárokoval odmenu. Na základe tendenčnej argumentácie žalovaného by v zmysle § 6 ods. 1 písm. f) zák. o športe nemohli vykonávať činnosť ani funkcionári športovej organizácie (napr. predseda zväzu žalovaného), lebo nemali uzatvorený zmluvný vzťah, t. j. rovnako vykonáva činnosť na základe vymenovania do funkcie Konferenciou žalovaného a prijatia danej funkcie. Uvedené odvodil zo skutočnosti, že žalovaný nemá zverejnenú zmluvu uzatvorenú s jeho štatutárnym orgánom na webovom sídle ani na Slovenskom športovom portáli. Vyslovil názor, že ak štatutárny orgán žalovaného môže vykonávať danú funkciu bez zmluvy, len na základe vymenovania do funkcie a prijatia funkcie, t. j. prejavenia slobodnej vôle oboch strán, tak je nemysliteľné, aby žalovaný podmieňoval výkon funkcie za odmenu len u žalobcu, ako kontrolóra, uzavretím písomnej zmluvy. Dané správanie žalovaného je tendenčné až diskriminujúce. Aj kedy sa bolo možné prikloniť k obrane žalovaného, samotné neuzatvorenie zmluvy v písomnej forme nie je sankcionované neplatnosťou daných zmluvných vzťahov až na dohodu o výkone činnosti v zmysle § 226 Zákonníka práce. Nárok na vyplatenie odmeny na základe týchto zmluvných typov by vznikol najneskôr mesiac po ukončení obdobia, na ktoré bola žalobcovi priznaná odmena, a preto žalobcovi by nárok vznikol bez ohľadu na to, či bola, resp. mala byť uzatvorená zmluva alebo nie. Obrana žalovaného je preto irelevantná a zavádzajúca. Poukázal tiež na to, že ani v smernici, ani v zápisnici a ani v uznesení Konferencie nie je nikde uvedené, že sa má odmena vyplácať ako mzda a to, že žalovaný nespresnil, či priznanú odmenu je potrebné podriaďiť zrážkam v zmysle predpisov sociálneho poistenia a dane zo závislej činnosti, nemožno pripisovať na škodu žalobcu, a nemôže to byť ani podporným argumentom žalovaného, z konania ktorého vznikla táto nepresnosť. Neplatnosti právneho úkonu sa nemôže predsa dovoľávať ten, kto ju spôsobil. Vo vyjadrení zotrval aj na argumentácii, že zmluva podľa § 226 ods. 2 Zákonníka práce, ku ktorej sa žalovaný snažil donútiť žalobcu, má znaky závislej práce, ako vymedzenie pracovnej úlohy, odmena za jej vykonanie, doba v ktorej sa má práca vykonať a jej rozsah, čo je v rozpore s inštitútom kontrolóra športového zväzu ako takého. Záverom zdôraznil, že v rozhodných dokumentoch (zápisnica, uznesenie, smernica) ani nie je vyslovene uvedené, že zmluva musí byť uzatvorená v písomnej forme. K vyjadreniu pripojil zápisnicu zo zasadnutia Konferencie SZMP z 13.4.2018, uznesenie z predmetného zasadnutia, Smernicu SZMP o poskytovaní odmeny a náhrad kontrolórovi SZMP, screenshot webového sídla žalovaného a portálu slovenský športový portál

6. V odvolacej replike žalovaný zotrval na odvolacej argumentácii v celom rozsahu. Namietal, že žalobca vo vyjadrení k odvolaniu produkuje nové tvrdenia o zámere a úmysle uzavrieť akúsi inominátnu zmluvu, resp. nezrozumiteľnosť podmienky obsiahnutej v smernici, absenciu zverejnenej zmluvy so štatutárnym orgánom na jeho webovom sídle a športovom portáli a produkciu nových skutkových tvrdení a dôkazov nijako v kontexte § 366 písm. d) v spojení s § 373 ods. 4 CSP neodôvodnil a podľa názoru žalovaného nie sú splnené podmienky pre novoty v odvolacom konaní, už aj s prihliadnutím na skutočnosť, že sa jedná o opakované odvolacie konanie. Navrhol preto, aby odvolací súd žiaden z týchto nových dôkazných prostriedkov procesného útoku pre porušenie koncentračnej zásady konania nepripustil a nevykonal. Navyiac viaceré z označených dôkazov sú už súčasťou súdneho spisu.

7. Žalobca rovnako v odvolacej duplike zotrval na doterajšej argumentácii nestotožniac sa s tým, že vo vyjadrení produkoval nové tvrdenia, keď nie je možné, aby vyvrátenie argumentov žalovaného žalobcom bolo považované za „predkladanie nových dôkazov a produkciu nových skutkových tvrdení“.

8. Nakoľko v priebehu odvolacieho konania žalobca zomrel, odvolací súd uznesením zo dňa 27.11.2025, č. k. 3Co/19/2025-273 rozhodol podľa § 63 CSP o pokračovaní v konaní s jeho právnymi nástupcami: X./I. Y. X., A.. X.X.XXXX, S. W. O. XXX/X, W., X./I. U. X., A.. X.X.XXXX, S. W. Na O. XXXXX/XXA, W., X./I. U.Á. X., A.. XX.X.XXXX, S. W. O. XXX/X, W..

9. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho

pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. V prejednávanej veci sa žalobca domáha zaplatenia odmeny za výkon funkcie kontrolóra podľa zák. č. 440/2015 Z. z. u žalovaného v období od 1.5.2018 do 31.12.2018. Po zrušení predchádzajúceho meritórneho rozhodnutia uznesením odvolacieho súdu zo dňa 3.8.2023, č. k. 3Co/53/2022-175 bolo úlohou súdu prvej inštancie pred opätovným rozhodnutím vo veci vyzvať žalobcu na riadnu individualizáciu predmetu konania, posúdiť žalobcom uplatnený nárok aj v kontexte žalovaným prezentovanej obrany o podmienení nároku na odmenu za výkon funkcie kontrolóra uzatvorením písomnej zmluvy za súčasného označenia právnej normy upravujúcej nárok žalobcu na odmenu a podmienky na jej priznanie. Prvoinštančný súd žalobe v časti o zaplatenie istiny vo výške 1.600 eur opätovne vyhovel majúc za to, že funkcia kontrolóra športovej organizácie podľa zák. o športe nie je viazaná na existenciu zmluvy, ale splnenie zákonných predpokladov uvedených v § 11 zákona. Za právny základ pre priznanie požadovanej odmeny označil ust. § 12 ods. 7 zák. o športe s tým, že v danom prípade bola výška odmeny žalobcu 200 eur mesačne s platnosťou od 1.5.2018 do 31.12.2018 schválená najvyšším orgánom žalovaného- Konferenciou Slovenského zväzu moderného päťboja, a to dňa 13.4.2018. Žalovaný v odvolaní opakovane namietal nesprávnosť týchto skutkových a právnych záverov, keď súd prvej inštancie nezohľadnil obsah Smernice o poskytovaní odmeny a náhrad kontrolórovi prijatej na zasadnutí Konferencie dňa 13.4.2018, a podľa ktorej bolo vyplácanie odmeny podmienené uzatvorením zmluvy o výkone funkcie športového odborníka alebo dohody o vykonaní práce. Prvoinštančnému súdu v tejto súvislosti vytkol, že sa v rozpore s pokynmi nadriadeného súdu vyslovenými v zrušujúcom uznesení dôsledne nevysporiadal s touto obranou, v dôsledku čoho napadnuté rozhodnutie označil aj ako nepreskúmateľné a zakladajúce porušenie práva na spravodlivý súdny proces.

11. Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 440/2015 Z. z. o športe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 30.12.2017 do 31.12.2018 (ďalej len „zák. o športe“) športovým odborníkom je

- a) tréner a inštruktor športu,
- b) fyzická osoba vykonávajúca odbornú činnosť v športe na základe odbornej spôsobilosti získanej podľa osobitného predpisu,
- c) fyzická osoba vykonávajúca odbornú činnosť v športe na základe odbornej spôsobilosti určenej predpismi športového zväzu,
- d) fyzická osoba vykonávajúca činnosť v športe, na ktorú sa v súlade s pravidlami súťaže a predpismi športového zväzu nevyžaduje odborná spôsobilosť,
- e) kontrolór športovej organizácie (ďalej len „kontrolór“),
- f) funkcionár športovej organizácie,
- g) dopingový komisár.

12. Podľa § 6 ods. 3 zák. o športe športový odborník podľa § 1 písm. a) až d) vykonáva činnosť športového odborníka

- a) ako podnikanie,
- b) na základe zmluvy o výkone činnosti športového odborníka,
- c) na základe pracovnoprávneho vzťahu alebo obdobného pracovného vzťahu,
- d) ako dobrovoľník alebo
- e) bez zmluvy.

13. Podľa § 11 ods. 1 zák. o športe za kontrolóra môže byť zvolená alebo inak ustanovená fyzická osoba, ktorá

- a) má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu,
- b) je bezúhonná a
- c) spĺňa kvalifikačné predpoklady.

14. Podľa § 11 ods. 6 zák. o športe funkcia kontrolóra je nezlučiteľná s výkonom funkcie člena najvyššieho orgánu, štatutárneho orgánu, výkonného orgánu, disciplinárneho orgánu, orgánu na riešenie sporov a licenčného orgánu športovej organizácie, v ktorej vykonáva funkciu kontrolóra.

15. Podľa § 12 ods. 1 zák. o športe kontrolór je najvyšším kontrolným orgánom športovej organizácie.

16. Podľa § 12 ods. 3 zák. o športe kontrolór je podľa zakladajúceho dokumentu športovej organizácie volený alebo inak ustanovený do funkcie najvyšším orgánom športovej organizácie na funkčné obdobie, ktoré je najmenej o jeden rok dlhšie, ako je dĺžka funkčného obdobia najvyššieho výkonného orgánu, najmenej tri roky.

17. Podľa § 12 ods. 4 zák. o športe funkcia kontrolóra zaniká stratou spôsobilosti na výkon funkcie podľa § 11 ods. 5 alebo na základe rozhodnutia disciplinárneho orgánu športovej organizácie z dôvodu závažného porušenia povinnosti kontrolóra.

18. Podľa § 12 ods. 5 zák. o športe kontrolór môže byť odvolaný z funkcie najvyšším orgánom športovej organizácie dvojtretinovou väčšinou hlasov všetkých členov najvyššieho orgánu s uvedením dôvodu odvolania.

19. Podľa § 12 ods. 7 zák. o športe za výkon funkcie kontrolóra môže byť kontrolórovi vyplácaná náhrada za stratu času a odmena, ktorej výšku alebo spôsob jej určenia schvaľuje najvyšší orgán športovej organizácie.

20. Podľa § 49a ods. 1 zák. o športe zmluvou o výkone činnosti športového odborníka sa športový odborník zaväzuje vykonávať pre športovú organizáciu činnosť športového odborníka za odmenu v rozsahu 30 hodín týždenne.

21. Podľa § 49a ods. 3 zák. o športe zmluva o výkone činnosti športového odborníka sa uzatvára na určitú dobu, najviac na 12 mesiacov. Zmluvu o výkone činnosti športového odborníka možno uzatvoriť aj opakovane.

22. Podľa § 49a ods. 7 zák. o športe na právne vzťahy pri vykonávaní činnosti športového odborníka podľa zmluvy o výkone činnosti športového odborníka sa primerane vzťahujú ustanovenia § 119 ods. 1, šiestej časti a §223 ods. 3 až 5, § 224, § 225 Zákonníka práce.

23. Podľa § 49a ods. 8 zák. o športe zmluvný vzťah založený zmluvou o výkone činnosti športového odborníka sa považuje za iný pracovnoprávny vzťah.

24. Právnym posúdením možno rozumieť činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Podľa rozhodovacej činnosti odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. h) CSP môže byť daný použitím nesprávnej právnej normy alebo aplikáciou správnej právnej normy, ktorú súd nesprávne interpretoval alebo napokon použitím správnej právnej normy a jej správnej interpretácie, ale jej nesprávnej aplikácie na zistený skutkový stav veci (viď napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 2MCdo/4/2009).

25. Odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnych skutkových zisteniach je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke, a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kedy je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Aktuálna procesná právna úprava vychádza (rovnako ako právna úprava Občianskeho súdneho poriadku účinná do 30. júna 2016) zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, vyplývajúcej z ústavného princípu nezávislosti súdov. Táto zásada, vychádzajúca z čl. 15 základných princípov CSP a normatívne rozvinutá v § 191 ods. 1 CSP znamená, že záver, ktorý si sudca z vykonaných dôkazov urobí, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Postup sudcu ale neznamená, že sudca nie

je viazaný ústavnými princípmi predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia. Naopak, konečné meritórne rozhodnutie musí vykazovať logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania (porov. Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 729).

26. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a ich účelu sa odvolací súd plne stotožňuje s právnym posúdením riadne zisteného skutkového stavu veci prvoinštančným súdom. Súd prvej inštancie mal v konaní za preukázané, že žalobca bol dňa 11.3.2017 Konferenciou Slovenského zväzu moderného päťboja (ďalej len „Konferencia“) ako najvyšším orgánom žalovaného zvolený za kontrolóra, a že menovaný orgán na zasadnutí dňa 13.4.2018 uznesením schválil kontrolórovi výšku mesačnej odmeny 200 eur za obdobie od 1.5.2018 do 31.12.2018, čo nakoniec nebolo medzi stranami sporné. Uvedené skutkové zistenia správne súd prvej inštancie substancoval pod ust. § 12 ods. 7 zák. o športe, v zmysle ktorého je odmena za výkon funkcie kontrolóra športovej organizácie fakultatívnou, a jej nárokovateľnosť je podmienená rozhodnutím najvyššieho orgánu športovej organizácie o výške priznanej odmeny, resp. spôsobu jej určenia. V danom prípade došlo zo strany Konferencie k riadnemu schváleniu výšky odmeny, čo z právneho hľadiska podľa § 12 ods. 7 zák. o športe zakladá nárok žalobcu na jej vyplatenie v určenej výške, tak ako to správne vyhodnotil prvoinštančný súd.

27. Ako sčasti dôvodnú však odvolací súd vyhodnotil argumentáciu žalovaného, v ktorej prvoinštančnému súdu vytkol nedostatočné vysporiadanie sa s obranou žalovaného, v ktorej poukazoval na Smernicu prijatú Konferenciou žalovaného v deň, kedy bola uvedeným orgánom súčasne schválená sporná odmena za výkon funkcie kontrolóra. Prvoinštančný súd uvedený nedostatok ani v novom rozhodnutí neodstránil, keď nedal jasnú odpoveď na otázku, prečo nemohol žalovaný vyplatenie odmeny podmieniť uzavretím zmluvy o výkone činnosti kontrolóra alebo dohody o pracovnej činnosti, ak takýto postup zákon *expressis verbis* nezakazoval a ak ust. § 49a zák. o športe upravuje zmluvu o výkone činnosti športového odborníka, ktorým je aj športový kontrolór a ak nevylučuje uzavretie zmluvy o výkone činnosti športového kontrolóra so športovou organizáciou (viď ods. 28. odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 3.8.2023, č. k. 3Co/53/2021-175). Vzhľadom na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia a skutočnosť, že vo veci sa jedná o v poradí druhé rozhodnutie, u ktorého neprichádza do úvahy jeho opätovné zrušenie (viď § 390 CSP), sa s predmetnou obranou nespôsobilou privediť zmenu napadnutého rozhodnutia, vysporiadal odvolací súd.

28. Kontrolór športovej organizácie je v zmysle § 6 ods. 1 písm. e), § 10, § 11 a § 12 zák. o športe športovým odborníkom, ktorý má nezávislé postavenie od výkonnej moci v športovej organizácii. Do svojej funkcie je volený alebo inak ustanovený najvyšším orgánom športovej organizácie na funkčné obdobie najmenej o jeden rok dlhšie, ako je dĺžka funkčného obdobia najvyššieho orgánu (najmenej tri roky). Najvyšší orgán športovej organizácie, ktorý kontrolóra do funkcie zvolil alebo inak ustanovil, je zároveň oprávnený ho z tejto funkcie odvolať (§ 12 ods. 5 zák. o športe). Zákon v ust. § 11 stanovuje podmienky a kvalifikačné predpoklady viazané na výkon funkcie kontrolóra. Vychádzajúc z dotknutej legislatívnej úpravy zohľadniac jej cieľ a účel, ktorým bolo vytvoriť predpoklady pre nezávislý výkon vnútornej kontroly v športovej organizácii vo vzťahu k nakladaniu s prostriedkami štátneho rozpočtu, ktoré jej boli poskytnuté, možno konštatovať, že kontrolór je voleným funkcionárom športovej organizácie, ktorého volí a odvoláva najvyšší zastupiteľský orgán, nie je zamestnancom športovej organizácie a predpokladom výkonu jeho funkcie nie je uzatvorenie zmluvného vzťahu medzi ním a športovou organizáciou, ako sa nesprávne domnieva žalovaný, a to či už vo forme zmluvy o výkone činnosti športového odborníka upravenej v ust. § 49a zák. o športe alebo pracovnej či inej zmluvy. Uvedené vyplýva jednak z mechanizmu kreovania a odvolávania kontrolóra, ktorý činnosť v športovej organizácii vykonáva ako volenú funkciu, ktorej trvanie nie je závislé od vopred zmluvne dohodnutej doby (podľa § 12 ods. 3 zák. o športe *ex lege* funkcia kontrolóra zaniká stratou spôsobilosti na výkon funkcie kontrolóra alebo na základe rozhodnutia disciplinárneho orgánu športovej organizácie z dôvodu závažného porušenia povinnosti kontrolóra), z podmienky nezávislého výkonu kontroly v športovej organizácii a v neposlednom rade z výkladu a *contrario* ust. § 6 ods. 3 zák. o športe, ktorý spôsob výkonu činnosti cielene upravuje len v prípade športového odborníka podľa § 6 ods. 1 písm. a) až d), t. j. nie u kontrolóra športovej organizácie. Pokiaľ preto zákonodarca cielene z ust. § 6 ods. 3 zák. o športe vyňal kontrolóra, funkcionára a dopingového komisára v športovej organizácii, uvedené znamená, že u týchto športových odborníkov sa jedná o výkon volenej funkcie, predpoklady pre výkon ktorej sú upravené normatívne (nie zmluvne) a nie sú viazané na existenciu pracovnoprávneho či obdobného pracovného vzťahu, obsah ktorého na rozdiel od nezávislého výkonu funkcie kontrolóra predpokladá závislý výkon

práce, podľa pokynov zamestnávateľa a vo vzťahu podriadenosti zamestnanca a rovnako ani na zmluvu o výkone činnosti športového odborníka upravenú v ust. § 49a zák. o športe, ktorá na rozdiel od ust. § 12 ods. 3 a 7 zák. o športe sa uzatvára na 12 mesiacov, upravuje odplatný výkon činnosti pre športovú organizáciu, ktorú považuje za iný pracovnoprávny vzťah, zatiaľ čo u kontrolóra športovej organizácie musí byť dĺžka funkčného obdobia najmenej tri roky, vyplácanie odmeny je len fakultatívne a pri výkone funkcie musí byť kontrolór nezávislý. Na uvedené plne reflektoval aj súd prvej inštancie, keď konštatoval, že funkcia kontrolóra nie je viazaná na existenciu zmluvy, ktorej uzatvorenie nepredstavuje zákonný predpoklad pre jej výkon a nemôže byť vykonávaná ako závislá činnosť. Pokiaľ preto samotný zákonodarca vylúčil vykonávanie funkcie kontrolóra v športovej organizácii na základe zmluvy o výkone činnosti § 49a zák. o športe, pracovnej zmluvy či inej zmluvy upravujúcej obdobný pracovnoprávny vzťah, čo vyplýva priamo z ust. § 6 os. 3 zák. o športe, nemožno považovať za súladné s cieľom a úmyslom zákonodarcu podmieňovanie vyplatenia riadne najvyšším orgánom športovej organizácie schválenej odmeny uzatvorením zmluvy so športovou organizáciou (či už zmluvy o výkone činnosti/funkcie alebo pracovnoprávnej či inej inominátnej zmluvy). Konferencia žalovaného mala v súlade s § 12 ods. 7 zák. o športe oprávnenie rozhodnúť o výške odmeny kontrolóra, resp. o spôsobe určenia výšky, avšak pokiaľ nárok na výplatu podmieňovala uzatvorením zmluvy, ktorá sa v prípade zachovania zmyslu, účelu a nezávislého výkonu tejto funkcie v prípade športového kontrolóra nepredpokladá, takúto požiadavku nemožno hodnotiť ako legitímnu a súladnú s ust. § 6 ods. 3 zák. o športe, v zmysle ktorého športový kontrolór vykonáva svoju funkciu na základe riadneho ustanovenia do nej a nie na základe zmluvy o výkone činnosti športového odborníka či pracovnej zmluvy. Na uvedenom podľa názoru odvolacieho súdu nič nemení ani skutočnosť, že príjem kontrolóra je podľa § 5 ods. 1 písm. d) zák. o dani z príjmov považovaný za príjem zo závislej činnosti ako „odmena za výkon funkcie v orgánoch iných právnických osôb“.

29. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a III. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa zásady úspechu vyjadrenej v ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 CSP. V odvolacom konaní plne úspešným žalobcom 1./ až 3./ (ako právnym nástupcom pôvodného žalobcu) priznal voči žalovanému spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

31. Vo vzťahu k právnemu nástupníctvu na strane žalobcu odvolací súd vzhľadom na doposiaľ neukončené dedičské konanie okrajovo uvádza, že v období medzi nadobudnutím dedičstva smrťou poručiteľa a potvrdením nadobudnutia dedičstva (právoplatným rozhodnutím v dedičskom konaní) sú z právnych úkonov týkajúcich sa majetkových práv z dedičstva oprávnení voči iným osobám všetci dedičia poručiteľa, ktorí dedičstvo neodmietli, spoločne a nerozdielne. Žalobcovia 1./ až 3./ tak majú voči žalovanému ako dlžníkovi postavenie solidárnych veriteľov (čo do priznaného nároku vo veci samej ako aj procesného nároku na náhradu trov konania).

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).